

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอมกรณีศึกษา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 22 ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาตัวแปรที่เป็นปัจจัยซึ่งมีผลต่อการดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอม ปัญหาอุปสรรค และเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอม โดยประเด็นในการศึกษาเพื่อศึกษาว่าในด้านระเบียบวิธีปฏิบัติงานและข้อกฎหมาย ด้านผู้ประกอบการ และด้านการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรมีผลกระทบต่อมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอมอย่างไร และการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอมโดยการตรวจปฏิบัติการประสบผลสำเร็จหรือไม่ สำหรับวิธีการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์จากเอกสารหลักฐานทางราชการและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับ 8 ระดับ 7 และระดับ 6 ที่ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 22 กรมสรรพากร ในอัตรา ร้อย 25 ของเจ้าหน้าที่ในทีมกำกับดูแลเป็นจำนวนทั้งสิ้น 28 คน และรวบรวมข้อมูลที่ทำการศึกษาแล้วนำมาวิเคราะห์สรุปเพื่อพิสูจน์ผลการศึกษา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านระเบียบวิธีปฏิบัติงานและข้อกฎหมาย ด้านผู้ประกอบการ และด้านการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร

1. ด้านระเบียบวิธีปฏิบัติงานและข้อกฎหมาย

1.1 ด้านระเบียบวิธีปฏิบัติงาน การตรวจปฏิบัติการเป็นเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง กรมสรรพากรได้กำหนดระเบียบการตรวจปฏิบัติการโดยการตรวจสอบย้อนใบกำกับภาษี ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับรายชื่อผู้ออกใบกำกับภาษีปลอมบนระบบเครือข่ายราชการ (Intranet) เป็นวิธีการตรวจที่มีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ มีความสะดวก รวดเร็วและทันสมัย ทั้งนี้ในการตรวจค้นภาษีมูลค่าเพิ่มหรือการตรวจสอบย้อนใบกำกับภาษีก็เป็นส่วนหนึ่งในระเบียบการตรวจปฏิบัติการซึ่งกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องตรวจเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับใบกำกับภาษีชื่อที่มาขอคืนภาษี และในกรณีส่งใบกำกับภาษี

ให้หน่วยงานต่างท้องที่ดำเนินการตรวจสอบย้อนไวกำกับภาษี ได้กำหนดระยะเวลาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่รับเรื่อง ซึ่งไม่เป็นการเพิ่มขึ้นต่อนงานในการตรวจแต่อย่างใด

1.2 ด้านข้อกฎหมาย ข้อกฎหมายที่ยุ้งยาก และซับซ้อนทำให้ผู้ประกอบการไม่เข้าใจในข้อกฎหมาย ถึงแม้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะนำมาใช้เป็นเวลา 15 ปีแล้ว โดยวิเคราะห์จากจำนวนผู้ใช้บริการในการสอบถามปัญหาด้านภาษีอากรไปยังศูนย์บริการข้อมูลสรรพากร (RD CALL CENTER) ที่มีจำนวนมากขึ้น และมีผลทำให้ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงภาษีอากร ซึ่งสาเหตุเกิดจากโครงสร้างทางกฎหมาย 3 ประการคือ บทบัญญัติด้านการยื่นแบบแสดงรายการภาษี บทบัญญัติทางด้านการจัดทำและการออกใบกำกับภาษี และบทบัญญัติทางด้านการคืนภาษีหรือการให้เครดิตภาษี อีกทั้งบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาไม่รุนแรงเท่าที่ควรจึงทำให้มีการหลีกเลี่ยงภาษีอากร

2. ด้านผู้ประกอบการ

2.1 ด้านผู้ใช้ใบกำกับภาษีที่ต้องสงสัย ผู้ประกอบการที่ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มอาจต้องถูกตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตั้งนั้น จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ประกอบการดังกล่าวใน 2 กรณี

(1) ผู้ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับคืนภาษีล่าช้าเพราะต้องตรวจสอบย้อนไวกำกับภาษี ในการตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่มกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตรวจสอบความผิดปกติของใบกำกับภาษีซื้อที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำมาขอคืนภาษีโดยการตรวจสอบรายชื่อผู้ออกใบกำกับภาษีตามใบกำกับภาษีซื้อทางระบบเครือข่ายราชการ (Intranet) ของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง ส่วนในกรณีที่ผู้ประกอบการมีสถานประกอบการตั้งอยู่ต่างท้องที่เจ้าหน้าที่ต้องส่งสำเนาใบกำกับภาษีไปให้แก่หน่วยปฏิบัติเพื่อดำเนินการตรวจสอบย้อนไวกำกับภาษีให้ และรอแจ้งผลการตรวจสอบกลับมาหากผลการตรวจสอบย้อนไวกำกับภาษีสามารถคืนภาษีมูลค่าเพิ่มได้ แต่หากไม่ถูกต้องเจ้าหน้าที่ก็ต้องดำเนินการประเมินภาษีพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม รวมไปถึงการดำเนินการปรับอาญาด้วย ซึ่งหากผู้ประกอบการจดทะเบียนรายใดถูกส่งสำเนาใบกำกับภาษีไปให้หน่วยงานต่างท้องที่ดำเนินการตรวจสอบย้อนไวกำกับภาษีจะมีผลทำให้ได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มล่าช้าไปด้วยเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการจดทะเบียนรายที่ไม่ต้องดำเนินการตรวจสอบย้อนไวกำกับภาษี

(2) ผู้ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องนำเอกสารหลักฐานมาพิสูจน์ ในกรณีที่ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ. 30) โดยขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสด และหากถูกเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ กฎหมายได้กำหนดให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องนำเอกสารหลักฐานมาส่งมอบให้แก่เจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของการขอคืนภาษี ซึ่ง

ขึ้นอยู่กับลักษณะของการประกอบกิจการว่าต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานมากน้อยเพียงใด ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีใบกำกับภาษีที่ต้องสงสัยต้องดำเนินการตรวจสอบย้อนใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการก็ไม่มีผลทำให้ผู้ประกอบการต้องนำเอกสารหลักฐานมาพิสูจน์มากเป็นพิเศษ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะไปตรวจเอกสารหลักฐานกับผู้ประกอบการที่เป็นผู้ออกไปกำกับภาษีมิได้ ตรวจเอกสารเพิ่มเติมกับผู้ซื้อคืนภาษีแต่อย่างใด

2.2 ด้านผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอม การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะขอคืนในรูปเงินสดหรือในรูปเครดิตภาษี มีทั้งผู้ประกอบการที่ขอคืนไปโดยไม่มีเจตนาทุจริต และผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขอคืนโดยมีเจตนาทุจริตมี 2 กรณี

1. ผู้ประกอบการที่ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยไม่มีเจตนาทุจริต สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ประกอบการไม่รู้กฎหมาย และกลุ่มผู้ประกอบการที่ขอคืนภาษีโดยสุจริต เมื่อเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบและมีการสอบย้อนใบกำกับภาษีก็พบว่าใบกำกับภาษีปลอมจึงต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งทางอาญา

2. ผู้ประกอบการที่ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยมีเจตนาทุจริต จากการตรวจพบว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนจำนวนมากที่นำใบกำกับภาษีปลอมหรือที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้เป็นหลักฐานขอคืนภาษีหรือขอเครดิตภาษี การกระทำดังกล่าวทำให้ในแต่ละปีรัฐต้องเสียหายเป็นจำนวนมาก หากผู้ประกอบการจดทะเบียนยังไม่มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ไม่มีจริยธรรมในการทำธุรกิจ หรือประชาชนทั่วไปยังมีความนิยมยกย่องคนหลีกเลี่ยงภาษีว่าเป็นคนเก่งแล้ว การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยทุจริตก็ยังคงมีอยู่ต่อไป

2.3 ด้านผู้ออกไปกำกับภาษีปลอม คือผู้ประกอบการที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อทุจริตโดยเฉพาะ ผู้ประกอบการประเภทนี้ไม่มีการประกอบการจริงหรือประกอบการบ้างเล็กน้อย เพื่อใช้บังหน้าแล้วออกไปกำกับภาษีหรือปลอมใบกำกับภาษีของบุคคลอื่นที่มีชื่อนำเชือถือเพื่อขายให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนรายอื่นที่ต้องการใช้ใบกำกับภาษี หรือบางรายไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ได้ปลอมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20) เป็นต้น จนผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง หรือบางรายนำหลักฐานเอกสารปลอมไปใช้ในการขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภพ. 30) อันเป็นเท็จเพื่อขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรมสรรพากร มีการจับกุมผู้กระทำความผิดได้ในทุก ๆ ปี แต่การการกระทำผิดดังกล่าวก็ไม่หมดไป ซึ่งน่าจะมาจากบทลงโทษที่ไม่รุนแรง หรือขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ทำให้ผู้กระทำผิดไม่กลัวเกรงกฎหมาย

3. ด้านการบริหารจัดเก็บภาษีอากร

3.1 ด้านอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สรรพากรและความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่สรรพากร แบ่งได้เป็น 2 ด้านคือ ด้านที่หนึ่ง ด้านอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สรรพากร เจ้าหน้าที่สรรพากรไม่มีอำนาจเพียงพอในการป้องกันและปราบปรามการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรได้ เช่น อำนาจในการจับกุม ซึ่งแตกต่างกับเจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตหรือเจ้าพนักงานกรมศุลกากร ที่มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(16) ที่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้ ดังนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่สรรพากรได้ตรวจสอบเป็นที่แน่ชัดว่ามีกลุ่มกระทำความผิดหลีกเลี่ยงการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มก็ไม่อาจที่จะกระทำการจับกุมได้ในทันทีที่ต้องดำเนินการร้องขอต่อพนักงานสอบสวนตามขั้นตอนทำให้การปฏิบัติงานล่าช้าขาดประสิทธิภาพ และด้านที่สอง ด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่สรรพากร ปัญหาในปัจจุบันความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่สรรพากรคือการขาดประสบการณ์การทำงานของเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่ เนื่องจากกรมสรรพากรมีเจ้าหน้าที่โอนย้ายไปรับราชการในหน่วยงานราชการอื่นอยู่ตลอดเวลา จึงต้องมีการบรรจุข้าราชการใหม่เข้ามาทดแทนทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่อง

3.2 ด้านประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากร ข้อจำกัดสำคัญที่ทำให้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มไม่มีประสิทธิภาพเกิดจากการไม่สามารถควบคุมผู้ประกอบการที่เป็นแหล่งต้นตอใบกำกับภาษีอันได้แก่ ผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ค้าส่ง ผู้ให้บริการรายใหญ่ ให้มีการออกใบกำกับภาษี แล้วควบคุมการใช้ใบกำกับภาษีให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและรัดกุม จึงทำให้การจัดเก็บภาษีขาดประสิทธิภาพ จัดเก็บภาษีได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย

เมื่อวิเคราะห์จากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอมและสถิติการจับกุมผู้ออกใบกำกับภาษีปลอมสำหรับปี 2545 – 2550 พบว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นในทุก ๆ ปี แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่ากรมสรรพากรจะได้ดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอม แต่ก็ยังคงมีการหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มโดยการออกใบกำกับภาษีปลอมอยู่ตลอดเวลาจนถึงปัจจุบัน และความเสียหายก็มีมูลค่าสูง จึงวิเคราะห์ได้ว่าการดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามใบกำกับภาษีปลอมยังไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากยังไม่สามารถยับยั้งปัญหาการทุจริตได้อย่างเด็ดขาด

ข้อเสนอแนะ

การแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายและการออกใบกำกับภาษีปลอมภาษีเพื่อนำมาขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือทำให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มน้อยลงนั้น จำพ่วงแต่เจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากร

ปฏิบัติตามกฎระเบียบ แนวปฏิบัติ โครงการพิเศษต่าง ๆ และกฎหมายที่มีอยู่ คงไม่สามารถที่จะป้องกันและปราบปรามการกระทำที่ทุจริตได้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่าจะต้องให้บุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการ และผู้บริโภค มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย จึงขอเสนอแนะการแก้ไขปัญหากฎการใช้และออกไปกำกับภาษีปลอมดังนี้

1. ด้านระเบียบวิธีปฏิบัติงานและข้อกฎหมาย

1.1 ด้านระเบียบวิธีปฏิบัติงาน ในขั้นตอนของการส่งใบกำกับภาษีที่ต้องสงสัยให้หน่วยงานต่างท้องที่ดำเนินการสอบยันใบกำกับภาษีให้ ได้กำหนดระยะเวลาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการรายอื่นที่ไม่ต้องส่งใบกำกับภาษีไปให้หน่วยงานอื่นดำเนินการสอบยันผู้ประกอบการรายดังกล่าวจะได้รับคืนภาษีเร็วกว่ารายที่ต้องดำเนินการสอบยัน ดังนั้นในขั้นตอนของการแจ้งผลการสอบยัน ควรปรับปรุงระเบียบให้สามารถดำเนินการแจ้งผลการสอบยันได้ทางระบบอีเมลของแต่ละสำนักงาน จะช่วยทำให้ลดระยะเวลาการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการที่สุจริต และหากผลการสอบยันพบว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอมเจ้าหน้าที่จะได้รับดำเนินการประเมินภาษีได้โดยเร็ว

1.2 ด้านข้อกฎหมาย ควรมีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม 7 ประการ

1. ควรแก้ไขกำหนดรอบเวลาภาษีในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภพ.30) โดยกำหนดรอบเวลาภาษีใหม่เป็นสองเดือนต่อหนึ่งรอบเวลาภาษี ซึ่งจะทำให้จำนวนแบบแสดงรายการภาษีลดลง และทำให้จำนวนผู้ขอคืนภาษีลดลงได้ เนื่องจากระยะเวลาสองเดือนผู้ประกอบการอาจขายสินค้าออกไปแล้วเพื่อไม่ต้องรับภาระดอกเบี้ยที่จะเกิดขึ้นจากการกู้ยืมมาลงทุน ซึ่งทำให้ภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อในแต่ละรอบเวลาภาษี จะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจรายการต่าง ๆ ในแบบที่ขอคืนได้อย่างละเอียดรอบคอบขึ้น เป็นการลดภาระหน้าที่แก่เจ้าหน้าที่โดยไม่ต้องรีบเร่งทำงานแข่งกับอายุความและรอบเวลาภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องยื่นแบบทุกเดือน

2. ควรแก้ไขให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภพ. 30) พร้อมแนบสำเนารายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย และสำเนาใบกำกับภาษีที่ใช้เป็นหลักฐานในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. ควรแก้ไขให้กรมสรรพากรหรือผู้ที่กรมสรรพากรมอบหมาย มีหน้าที่จัดทำใบกำกับภาษีและจัดจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน

4. ควรแก้ไขกฎหมายโดยให้ยกเลิกการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในรูปเงินสด ให้มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในรูปการให้เครดิตภาษีเพียงอย่างเดียว ยกเว้นกรณีเป็นผู้ประกอบการ

ส่งออกซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีอัตราศูนย์ หรือกิจการบางประเภท เช่น ผู้เริ่มประกอบกิจการซึ่งยังไม่มีภาษีขายหรือผู้ประกอบการที่ซื้อสินค้าทุนมาใช้ในกิจการ เป็นต้น ก็ยังคงให้มีสิทธิขอคืนภาษีในรูปเงินสดได้ เนื่องจากกิจการเหล่านี้มีความต้องการเงินมาใช้จ่ายในการลงทุนสูง ส่วนในกรณีการขอคืนภาษีในรูปเครดิตภาษีนั้น เมื่อสิ้นปีหนึ่ง ๆ หากผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงมีเครดิตภาษีเหลืออยู่ก็ให้มีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในรูปเงินสดได้ แต่ต้องมีการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ก่อนอนุมัติคืนเงินภาษีไปเนื่องจากไม่ควรให้มีการเครดิตภาษีไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีกำหนดเวลา เพราะจะเป็นภาระของรัฐและผู้ประกอบการอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

5. ควรแก้ไขบทบัญญัติความผิดฐานขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยทุจริต หรือความผิดฐานฉ้อโกงเงินภาษีจากรัฐไว้เป็นความผิดอีกฐานหนึ่งเป็นพิเศษ

6. ควรมีการพัฒนาประมวลรัษฎากร เพื่อศึกษาและปรับปรุงให้เป็นกฎหมายที่มีความชัดเจน เข้าใจง่าย มีบทบัญญัติที่สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีที่ดีและเป็นธรรม มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร

7. ออกกฎหมายคุ้มครองสิทธิของผู้เสียภาษี โดยมีใจความสำคัญ เช่น ผู้เสียภาษีสามารถบันทึกคำสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ และเก็บเอกสารสำเนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อเป็นการปรับปรุงทัศนคติของผู้เสียภาษีที่มีต่อกรมสรรพากร

2. ด้านผู้ประกอบการ

เพื่อเป็นการป้องปรามมิให้ผู้ประกอบการที่พยายามหลีกเลี่ยงการชำระภาษี ทำผิดกฎหมายและเกรงกลัวกฎหมาย เห็นควรดำเนินการ 4 ประการ

1. ดำเนินการปราบปรามผู้กระทำความผิดอย่างเฉียบขาดทั้งทางแพ่งและอาญา โดยเฉพาะคดีอาญา เน้นการปราบปรามในเชิงรุกให้รวดเร็ว

2. ดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ การดำเนินคดีอาญาต่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี เหตุการณ์หรือข้อมูลเบื้องต้นที่ก่อให้เกิดการดำเนินคดี กรมสรรพากรควรมีการติดต่อกับสื่อมวลชนในการเผยแพร่ข่าวสารรายละเอียดของผลแห่งการลงโทษและการกระจายข่าวนี้ควรครอบคลุมถึงพื้นที่ในหลายจังหวัดหรืออำเภอ รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวต่อไปตามพื้นที่

3. ดำเนินการแก้ไขกฎหมายโดยการเพิ่มบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาให้มีความรุนแรงมากขึ้น

4. ดำเนินการจัดให้มีการอบรมสัมมนาผู้จัดทำบัญชี หรือสำนักงานบัญชีให้ คำนึงถึงจรรยาบรรณของผู้สอบบัญชีในการจัดทำบัญชี และขอความร่วมมือให้ช่วยทำการ สอดส่องดูแลพฤติกรรมของผู้ประกอบการรายที่มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิด

3. ด้านการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร

3.1 ด้านอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สรรพากรและความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ สรรพากรควรดำเนินการใน 2 ด้าน

1. ด้านอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สรรพากร ควรพิจารณาปรับปรุงกฎหมายใน การเพิ่มอำนาจให้เจ้าหน้าที่สรรพากรมีอำนาจในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำผิดกฎหมาย เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิต เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ ปราบปรามการทุจริตภาษีมูลค่าเพิ่มให้มากขึ้น อีกทั้งยังสามารถปฏิบัติงานได้คล่องตัวมากขึ้น

2. ด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่สรรพากร แบ่งเป็น 4 ประการ

2.1) ควรมีการจัดฝึกอบรมความรู้ในด้านการดำเนินคดีอาญาแก่ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เนื่องจากเจ้าหน้าที่สรรพากรไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในทาง พยานหลักฐานคดีอาญา เจ้าหน้าที่ควรได้รับการฝึกอบรมให้สามารถพิจารณาได้ว่าการกระทำ เช่นใดจึงจะถือเป็นองค์ประกอบความผิด ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ และจะนำพยานหลักฐานมาใช้ได้อย่างไร ซึ่งหน่วยงานที่สามารถฝึกอบรมได้ก็คือกรมตำรวจที่ มีการอบรมหลายหลักสูตร เช่น หลักสูตรการสืบสวนสอบสวนของกรมตำรวจ

2.2) ควรมีการจัดการสัมมนาทางวิชาการในระหว่างหน่วยงานที่มีส่วน ในการดำเนินคดีภาษีอากร เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.3) ปลุกจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อบรรลु วัตถุประสงค์ของกรมสรรพากรที่กำหนดขึ้น โดยมีการอบรมด้านจริยธรรม ให้ความรู้ เตือนสติ ปรับ ทัศนคติ และปรับพฤติกรรม ให้มีมโนธรรม จริยธรรม มีวินัย และให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของ ข้าราชการ

2.4) ควรมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยเน้นการฝึกอบรมด้าน IT ความรู้ความเข้าใจทางธุรกิจ ทัศนคติในการให้บริการ การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความ โปร่งใส

3.2 ด้านประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากร ควรดำเนินการใน 8 ประการ

1. ควรมีการปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกในเรื่องภาษีอากรตั้งแต่ระดับเยาวชนใน โรงเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยการให้เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรมีส่วน

ร่วมในการเรียนการสอนเสริมตามหลักสูตรปกติของโรงเรียนทุกระดับชั้นอย่างเป็นกระบวนการ มีการจัดทำหนังสือชุดหลักสูตรภาษาอากร

2. จัดกิจกรรมโดยตั้งเป้าหมายที่กลุ่มของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นกลุ่มที่จะเป็นฐานผู้เสียภาษีที่มีความยั่งยืนในอนาคต โดยการให้เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับภาษาอากรอย่างง่าย และร่วมกิจกรรมที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ โดยคาดหวังว่ากลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจะเป็นแกนนำเพื่อเป็นตัวแทนของกรมสรรพากรในการประชาสัมพันธ์ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีให้กับคนในวัยเดียวกัน

3. เสนอให้วิชาความรู้เกี่ยวกับภาษาอากรเป็นหลักสูตรหนึ่งในการเรียนการสอนทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจและหน้าที่ของการเสียภาษี

4. จัดทำโครงการในการไปพบปะประชาชนในท้องที่ต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนและภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร สร้างจิตสำนึกทัศนคติในทางบวกเกี่ยวกับภาษาอากร รวมถึงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางภาษาอากรด้วย เช่นการจัดกิจกรรมโดยมีการเล่นเกมส์ ให้ของรางวัลโดยสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับภาษาอากรและการให้บริการต่าง ๆ ของกรมสรรพากรซึ่งอาจแสดงเป็นนิทรรศการ หรือการจัดประกวดวาดภาพ จัดประกวดเรียงความเกี่ยวกับภาษาอากร

5. ควรมีมาตรการเสริมในการป้องกันและปราบปราม เช่น การพิจารณาให้สินบนกับประชาชนทั่วไปที่สามารถแจ้งข่าวสารและมอบพยานหลักฐานจนเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้

6. มีการพัฒนาปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริการครบวงจรผ่านระบบ On – line บนเครือข่าย Internet และช่องทางอื่น

7. มีการประชาสัมพันธ์ ทุกสื่อ ทุกแขนง และทุกวิถีทางให้ประชาชนได้ทราบว่าสวัสดิการของรัฐที่มีอยู่เป็นผลมาจากการเสียภาษี โดยจัดแจ้งให้เห็นเด่นชัดในที่สาธารณะหรือแทรกข้อความไว้ในแบบพิมพ์คำขอสวัสดิการจากรัฐ เป็นต้น เพื่อให้ผู้บริโภคมั่นใจว่าผลของการเสียภาษีทำให้เกิดสวัสดิการดังกล่าว อันจะทำให้ผู้บริโภคเกิดความรับผิดชอบต่อระบบภาษีมูลค่าเพิ่มยิ่งขึ้น

8. ควรมีมาตรการเสริม โดยการกำหนดให้ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ค้าส่ง แจกซื้อและที่อยู่ของผู้ซื้อสินค้าต่อกรมสรรพากรโดยแจ้งพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มประจำเดือน เพื่อกรมสรรพากรนำไปรวบรวมข้อมูลเป็นยอดซื้อของผู้ซื้อทอดต่อ ๆ

ไป ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ซื้อสินค้าต้องแสดงยอดขายที่เหมาะสมกับยอดซื้อและจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มรวมทั้งภาษีเงินได้สูงขึ้น

การหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการใช้ใบกำกับภาษีปลอมถือเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยที่ก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างมากมายหลายด้าน เช่น ด้านการจัดเก็บรายได้ การสูญเสียรายได้ และการทำลายระบบการจัดเก็บภาษีตลอดจนการแข่งขันในเชิงการค้าและธุรกิจอันมีผลกระทบโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งในปัจจุบันยังไม่อาจกำหนดจำนวนความเสียหายที่แน่นอนชัดเจนได้ ดังนั้นกรมสรรพากรจึงควรมีการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันการกระทำความผิดกรณดังกล่าวอย่างรีบเร่งต่อไป จะส่งผลให้การบริหารการจัดเก็บภาษีบรรลูปเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดนอกเหนือจากการออกกฎระเบียบ การพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรแล้ว การพัฒนาจิตใจคนเป็นเรื่องที่จะต้องคำนึงถึงโดยการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมไปจนถึงระดับอุดมศึกษา การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของพลเมืองดี ในการเสียภาษีอากรอย่างสมัครใจและเต็มใจ โดยเล็งเห็นถึงประโยชน์ส่วนรวมที่จะบังเกิดขึ้น หากทุกคนมีจิตสำนึกที่ดีในการเสียภาษีอากรจะทำให้ระบบการจัดเก็บของกรมสรรพากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและสามารถทำให้ฐานภาษีที่เกิดขึ้นมีการพัฒนาและเป็นฐานภาษีที่ยั่งยืนตลอดไป